

ПЕЈО ЈАВОРОВ

НИРВАНА

ЧЕЖЊА

Још је ту чежња у духу,
Још је ту лутајући стазом
којој не видим крај.

И поглед вечно устремљен
напред, ка сутрашњем дану,
без луке за коју знам.

НИРВАНА

Б. Пеневу

Вечне воде спавају, воде безбрижне – без дна,
али у њима се не виде звездана небеса,
и лутамо око њих неиспавани,
и дрхтимо пред њиховим тихим понорима.

Вечне воде спавају, воде без дна – безбрижне,
над њима се не назиру мрачни хоризонти...
И ми упијамо гледамо безнадежни,
и дрхтимо пред сумрачним нагађањима.

Вечне воде, свечечне воде – кристалне,
без дна и безбрижне, позивајуће хладне...
Али ми се плашимо да пијемо, ми – страдалници
Без сна, безнадежни, у зноју жедни.

ХЛАДНА СТЕНА

Хладна стена – под њом сам рођен.
Стаклен стена – окружен са друге стране.
Хладна стена – леди ми дах.
Вечита стена – нисам је главом разбио...

Ко год приђе – спусти црни леш:
ко није пришао! – мртвих има много.
Ко је пришао, заклонио је један зрак:
ко није пришао! – изгубио се у мраку.

ДОЋИ

Твоје очи звездана небеса.
Твоја коса сумрака вео
касне ноћи, твоја коса!
Твој дах – свеж девојачки дах,
на југу оживљавајући дах,
зефир међу цвећем заспао.

Дођи, дан је мртав и хладан.
У ову ноћ обасјану месечином,
распуштене косе
нагнуте нада мном,
дођи и диши у моје лице,
дођи и загреј хладно срце –
у овој месечини, под звезданим небом.

МАШТА

На крхком мајском пупољку руже – ето тебе;
а мајско јутро су моји снови:
дан се рађа...
На љубави мојој под зрацима спарним
– једна за мене,
цветаће миомирисно.
Украсиће груди моје,
радоваће очи моје.

Биће то сунце љубави моја – и зоре
над тобом ће се разбацивати, за тебе ће горети.
После спарног дана,
у пурпурно вече прохладна роса
– и тебе и мене
пред вечним сном оросиће...
И анђео који бди тихо ће угасити
звезде на плавим небесима.

ЉУБИЧИЦЕ

Вас сунце не виђа – поветарац,
поветарац белог слеза не дотиче;
међу трњем, скромне и без даха,
ни пчела не налази –
тужне, бледе љубичице.
Тужне чекате руку,
Сањате прсте нежне.
Узалуд чекате!... Дакле,
у нади тихо безнадежне,
ви мрете – болне љубичице.

Ви умирате – у жбуњу и чичку
од првог дана чела повијена...
Жеље у животу немиле,
маштања невољна и плашљива –
нестајете једна за другом
О бледе, болесне љубичице!

ДВА ЛЕПА ОКА

Два лепа ока. Душа детета
у два лепа ока; – музика – зраци.
Не желе и не обећавају ништа...
Моја душа се моли,
дете,
моли се душа моја!
Страсти и невоље
 сутра ћу преко њих бацити
вео стида и греха.
Вео срамоте и греха –
 неће бити бачене сутра на њих
страсти и невоље.
 Душа се моја моли,
 дете,
 моли се душа моја...
 Не желе и не обећавају ти! –
 Два лепа ока. Музика, зраци
 у два лепа ока. Душа детета

ЧАРОБНИЦА

Моја душа је заточеница смерна,
Заробила је душа твоја! – заробљена,
душа ми је у два тиха ока.
Моја душа те моли и преклиње:
она моли; – ја те гледам; – век прође...
Чаробна ти душа ћути.

Душа ми се мучи у глади и жеђи,
али твоја душа не зове,
твоја душа, дете и божанство...
Тишина влада у твојим очима:
твоја душа се можда стиди
свог чаробног славља.

Превео с бугарског
Бранко Ристић